

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k. i inne

na skutek zażalenia R. S. (1)

w przedmiocie umorzenia śledztwa

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

zażalenia R. S. (1) z dnia 29 grudnia 2015r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.z dnia 25 listopada 2015r. w przedmiocie umorzenia śledztwa nie uwzględnić i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2015r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. umorzyła śledztwo w sprawach:

I. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 10 lutego 2014 r. do 25 kwietnia 2014 roku, w Ś., przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ś., polegającego na: nienależycie sprawowanym przez niego nadzorze nad prowadzonym przeciwko R. S. (1) postępowaniu przygotowawczym sygnatura akt 1Ds.(...), skutkującym zaniechaniem prawidłowego zabezpieczenia wszystkich dowodów w sprawie oraz na pominięciu wniosków dowodowych składanych przez R. S. (2) we wskazanym postępowaniu i tym samym zaniechaniu przeprowadzenia wnioskowanych dowodów i czynności, co doprowadziło do postawienia R. S. (2) w stan oskarżenia przed Sądem Rejonowym w Ś. tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. - wobec tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone - art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k.,

II. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 10 lutego 2014 r. do 25 kwietnia 2014 roku, w Ś., przez Prokuratora Rejonowego w Ś., polegającego na: nienależytym nadzorze nad czynnościami podlegającego mu służbowo prokuratora nadzorującego postępowanie o sygn. akt 1Ds. (...) i zaaprobowaniu skierowania przez tegoż prokuratora, aktu oskarżenia przeciwko R. S. (1), mimo istotnych braków postępowania w postaci nie zabezpieczonych dowodów i nie zrealizowanych wniosków dowodowych podejrzanego czym działał na szkodę interesu R. S. (1), tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego - art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k.,

III. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 10 lutego 2014 r. do 25 kwietnia 2014 roku, w Ś., przez funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w Ś., A. B., polegającego na nieprawidłowym prowadzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko R. S. (1) o sygn. akt 1Ds. (...), w ramach, którego nie zostały zabezpieczone wszystkie istotne dowody oraz nie zostały przeprowadzone wnioskowane przez podejrzanego dowody i czynności, co doprowadziło do postawienia R. S. (1) w sprawie 1 Ds. (...) w stan oskarżenia przed Sądem Rejonowym w Ś., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. - wobec tego, że postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone - art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.,

IV. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 10 lutego 2014 r. do 25 kwietnia 2014 roku, w Ś., przez Komendanta oraz Kierownika Wydziału Dochodzeniowo- Śledczego Komendy Powiatowej Policji w Ś., polegającego na niewłaściwym nadzorze nad czynnościami funkcjonariusza prowadzącego postępowanie przygotowawcze przeciwko R. S. (1) sygn. akt 1 Ds. (...) wskutek czego doszło do uchybień w przedmiotowym postępowaniu, w postaci nie zabezpieczenia wszystkich dowodów w sprawie i zaniechaniu przeprowadzenia wnioskowanych przez R. S. (1) dowodów i czynności co doprowadziło do postawienia R. S. (1) w sprawie 1 Ds. (...) w stan oskarżenia przed Sądem Rejonowym w Ś. tj. o czyn z art. 231§1 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego - art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.,

V. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 25 kwietnia 2014 r. do 10 czerwca 2014 roku, w Ś., przez Prezesa Sądu Rejonowego w Ś., polegającego na: zatajaniu dowodów niewinności R. S. (1) w rozpoznawanej przez Sąd Rejonowy w Ś. sprawie sygn. akt VIK (...) i tym samym ograniczenia oskarżonemu prawa do obrony,

tj. o czyn z art. 231§1 k.k. i art. 236§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. - wobec nie popełnienia opisanego czynu - art. 17§1 pkt 1 k.p.k.,

VI. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w okresie od 25 kwietnia 2014 r. do 8 czerwca 2015r., w Ś., przez Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Ś. polegającego na zatajaniu dowodów niewinności R. S. (1) w rozpoznawanej przez Sąd Rejonowy w Ś. sprawie sygn. akt VIK (...) i tym samym ograniczenia oskarżonemu prawa do obrony, tj. o czyn z art. 231§1 k.k. i art. 236§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. - wobec nie popełnienia opisanego czynu - art. 17§1 pkt 1 k.p.k.,

VII. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych w okresie od 25 kwietnia 2014r. do 8 czerwca 2015r., w Ś., przez S. Sądu Rejonowego w Ś. rozpoznającą sprawę VI K (...) przeciwko R. S. (1), polegającego na uniemożliwieniu oskarżonemu realizacji prawa do obrony przez nie uwzględnienie jego wniosków dowodowych, zatajaniu dowodów jego niewinności oraz fałszowaniu akt prowadzonej sprawy przez naniesienie odręcznych poprawek na protokole posiedzenia z dnia 10 czerwca 2014r., tj. o czyn z art. 231§1 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego - art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.,

VIII. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych w dniu 30 września 2014r., w W., przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w W., polegającego na nieprawidłowo przeprowadzonej czynności przesłuchania świadka w postępowaniu o sygn. akt 3 Ds. (...) poprzez uchylanie zadawanych świadkowi pytań przez uczestniczącego w przesłuchaniu R. S. (1) co było działaniem na szkodę jego interesu gdyż prowadziło do ukrycia dowodów jego niewinności w sprawie 1 Ds. (...) (VIK (...)), tj. o czyn z art. 231§1 k.k. i art. 236 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego - art. 17§1 pkt 2 k.p.k.

Zażalenie na powyższe postanowienie pismem z dnia 29 grudnia 2015r. wniósł w R. S. (1). Do zażalenia skarżący dołączył kserokopie dokumentów dotyczących szeregu czynności procesowych i decyzji organów ścigania będących wynikiem prowadzonych z jego udziałem lub inicjowanych przez R. S. (1) postępowań (3 Ds. (...), 1 Ds. (...), 1 Ds. (...), Prokuratury Rejonowej w Ś., aktu oskarżenia w sprawie 1 Ds. (...) tej samej Prokuratury, 3 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w W.), orzeczeń sądowych związanych z tymi postępowaniami oraz kserokopii prowadzonej korespondencji w związku z tokiem powyższych postępowań. Zażalenie nie zawiera zarzutów, jakie skarżący podnosi wobec zaskarżonego postanowienia. Nie zawiera też uzasadnienia.

Przekazując Sądowi zażalenie pokrzywdzonego wraz z aktami sprawy Prokurator Rejonowy w D. zwrócił się o nieuwzględnienie zażalenia na postanowienie w przedmiocie umorzenia śledztwa i utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji.

Sąd po zapoznaniu się z aktami sprawy oraz wniesionym zażaleniem podzielił w pełni stanowisko Prokuratury Rejonowej w D., że decyzja procesowa o umorzeniu śledztwa podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna

i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie i w związku z tym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W ocenie Sądu Prokurator Prokuratury Rejonowej w D. w sposób pełny i wnikliwy dokonała analizy wszystkich spraw, w których zdaniem R. S. (1) miało dojść do przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków na jego szkodę przez funkcjonariuszy publicznych prowadzących postępowania, nadzorujących oraz rozpoznających je na etapie postępowania sądowego.

Zupełnie oczywiste było przyjęcie, jako podstawy faktycznej odmowy wszczęcia śledztwa w sprawach opisanych w punktach I. i III. konkluzji zaskarżonego postanowienia, stwierdzenie, że postępowanie karne co do tego samego czynu i tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, albowiem sprawy te były przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w W. pod sygnaturą 3 Ds. (...) a postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 kwietnia 2015r., w sprawie o sygn. VI Kp (...), oddalające zażalenie R. S. (1) na decyzję o umorzeniu śledztwa w tej sprawie jest prawomocne i zamyka dalszy bieg postępowania.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych przez R. S. (1) w zawiadomieniu o domniemaniu popełnienia przestępstwa z dnia 8 czerwca 2015r., adresowanym do Prokuratury Rejonowej w Ś., Sąd Rejonowy w D. w całej rozciągłości podzielił argumenty podniesione przez Prokuratora w obszernym i merytorycznym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Jakkolwiek postąpieniem zbyt technicznym, a więc i w jakimś sensie nieracjonalnym, byłoby powtarzanie zaprezentowanym w tym dokumencie procesowym przekonującej argumentacji, to jednak warto przynajmniej podkreślić, że prowadzący postępowanie funkcjonariusz Policji, jak i nadzorujący je prokurator, działali w sposób swobodny i wolny (nie dowolny!), w ramach obowiązujących przepisów procesowych oraz reguł postępowania. Z drugiej strony Sąd rozpoznający niniejsze zażalenie zauważa, że skarżący był pełnoprawnym, aktywnym uczestnikiem wszystkich postępowań prowadzonych z jego udziałem, miał możliwość i korzystał z inicjatywy dowodowej na każdym etapie postępowania, a jego niezadowolenie wynika z niekorzystnych dla niego rozstrzygnięć. Rozstrzygnięcia jakie zapadały w tych sprawach były wynikiem wnikliwej analizy całości zebranego materiału, a nie materiału – tak, jak chciał R. S. (1) – potraktowanego wybiórczo, a wnioski wyciągnięte z tej analizy zgodne były z prawem, odpowiadały zasadom prawidłowego rozumowania i przeciętnego doświadczenia życiowego.

Również prawidłowo oceniła Prokurator zachowanie osób funkcyjnych Sądu Rejonowego w Ś. i Prokuratury Rejonowej w Ś.. Osoby te działały w granicach swoich obowiązków, a ich postępowanie w ocenie Sądu było rzetelne.

Zgodnie z treścią art. 303 k.p.k., tylko jeśli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, wydaje się postanowienie o wszczęciu śledztwa. Regułą było, że zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa skarżący składał po niekorzystnych dla siebie decyzjach organów ścigania lub orzeczeniach Sądu, będąc przekonany, że takie rozstrzygnięcia musiały być wynikiem zaniechań wszystkich uczestniczących w postępowaniu organów. Jego przekonanie o zaistnieniu przestępstwa wynikało, zdaniem Sądu, wyłącznie z mocno subiektywnej oceny materiału dowodowego, a nie z faktów, obiektywnych dowodów, czy z wniosków wskazujących na nie budzący wątpliwości zamiar działania wszystkich funkcjonariuszy na szkodę R. S. (1). Analiza akt wyżej określonych postępowań Prokuratury Rejonowej w Ś. i W. oraz Sądu Rejonowego w Wałbrzychu nie daje najmniejszych podstaw do przyjęcia podejrzenia popełnienia przez jakiegokolwiek funkcjonariusza Policji, prokuratora, czy sędziego przestępstwa, a tym samym nie daje podstaw do wszczęcia śledztwa w sprawach opisanych przez skarżącego w zawiadomieniu z dnia 8 czerwca 2015r.

W tej sytuacji przyjęcie jako podstawy faktycznej odmowy wszczęcia w zakresie czynów opisanych w punktach II., IV., VII. i VIII. konkluzji zaskarżonego postanowienia braku znamion oraz w punktach V. i VI. – niepopełnienie opisanych w nich czynów, a jako podstawy prawnej - art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., zdaniem Sądu jest w pełni zasadne.

Analizując zgromadzony materiał Sąd uznał zatem, że postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D. nie zawiera braków i uchybień mogących skutkować uchyleniem zaskarżonego postanowienia. Zgromadzone dowody zostały poddane wnikliwej ocenie, którą Sąd w pełni podziela. Wysunięte w ramach oceny materiału dowodowego wnioski zostały uzasadnione w sposób szczegółowy i wyczerpujący.

Nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd oskarżyciela publicznego, co do zasadności odmowy wszczęcia śledztwa, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego R. S. (1) nie może zostać uwzględnione.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należało postanowić jak w sentencji.

(...).

(...).